

10 Ιανουαρίου, 1990

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΑΡΙΑ Α ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

1. ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,
2. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 1065/87).

-
- Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Εικονική πράξη με σκοπό τη μείωση του φόρου — Ο Διευθυντής δύναται να την αγνοήσει — Στην προκείμενη περίπτωση η δωρεά του πωληθέντος οικοπέδου προς τις δύο θυγατέρες της αιτήτριας, εύλογα κρίθηκε εικονική υπό τις περιστάσεις. 5
- Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Αγοραία αξία ακινήτου κατά την 27ην Ιουνίου, 1978 — Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει στην εκτίμηση των γεγονότων από το Διευθυντή παρά μόνο αν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο ή η Διοίκηση υπερέβη τα ακραία όρια της διακριτικής της εξουσίας — Το εύλογο της διοικητικής απόφασης κρίνεται πάντοτε από τα στοιχεία που ήταν ενώπιον του Διευθυντή κατά τη λήψη της — Έκθεση εκτιμητή που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη. 10
- Φορολογία — Φορολογία Κεφαλαιουχικών Κερδών — Εκτίμηση ακινήτων κατά την 27ην Ιουνίου, 1978, σε αξία μεγαλύτερη από αυτήν που δηλώθηκε — Δωρεά ακινήτου προς τις θυγατέρες της αιτήτριας δε λήφθηκε υπόψη ως εικονική — Υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης, η επίδικη απόφαση που λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα, ήταν αιτιολογημένη και εύλογη. 15 20

Η αιτήτρια προσέβαλε με την προσφυγή της την απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία της επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών για τη διάθεση δύο οικοπέδων της.

5 Το ουσιαστικό θέμα της διαφοράς ήταν, τόσο η αγοραία αξία των δύο οικοπέδων κατά την 27ην Ιουνίου 1978, όσο και ο ισχυρισμός της αιτήτριας πως για το ένα από τα δύο οικόπεδα δεν θα έπρεπε να φορολογηθεί η ίδια, αλλά οι δύο κόρες της, στις οποίες είχε μεταβιβάσει το οικόπεδο διά δωρεάς.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 1. Το Άρθρο 33(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1987 προβλέπει:

20

“33.- (1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι αναφορικώς προς φορολογικόν τι έτος το αντικείμενον φόρου οιουδήποτε προσώπου μειούται εκ πράξεων αίτινες, κατά την γνώμη αυτού, δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήση οιανδήποτε τοιαύτην πράξιν και να φορολογήσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επί του ορθού αντικειμένου φόρου.”

25

Το πιο πάνω Άρθρο, που πριν το Νόμο 164/87 είχε αριθμό 36, εφαρμόζεται σε όλες τις φορολογίες.

30

Με βάση τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, η απόφαση του Διευθυντή ότι η πράξη της δωρεάς από την αιτήτρια στις κόρες της στις 28 Δεκεμβρίου, 1983, ήταν εικονική και σκοπό είχε να μειώσει το φόρο της αιτήτριας, όχι μόνο ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτόν, αλλά ήταν και η μοναδική απόφαση στην οποία μπορούσε ένα λογικό πρόσωπο να καταλήξει. Η συμφωνία πώλησης έγινε στις 30 Μαρτίου, 1983. Το ποσό των £19,500.- εισπράχθηκε πριν τη δήλωση δωρεάς προς τις κόρες της αιτήτριας. Η δήλωση πώλησης από τον πληρεξούσιο πατέρα στις αγοράστριες, έγινε για εκτέλεση της σύμβασης πώλησης της 30ης Μαρτίου, 1983. Οι κόρες της αιτήτριας δικαιούνταν σε εξαίρεση από φορολογήσιμο κέρδος £5.000.- η κάθε μία, γιατί δεν είχαν κάμει καμιά άλλη διάθεση ιδιοκτησίας (Άρθρο 5(1)).

40

2. Αναφορικά με την αγοραία αξία στις 27 Ιουνίου, 1978, ο Διευθυντής έκαμε τη δέουσα έρευνα. Η αιτήτρια παρουσίασε στο Δικαστήριο εκτίμηση από άλλο εκτιμητή. Η εκτίμηση των γεγονότων ανήκει στο Διευθυντή και το Δικαστήριο τότε μόνο επει-

βαίνει, αν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο, ή η Διοίκηση υπερβαίνει τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, με το νόημα ότι η διαπίστωση των γεγονότων δεν είναι εύλογα επιτρεπτή με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία.

5

Το Δικαστήριο συνήθως δεν επεμβαίνει στην εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση αν η εκτίμηση είναι εύλογα επιτρεπτή σε αυτή και υπάρχουν στοιχεία ενώπιόν της που να υποστηρίζουν την προσβαλλόμενη απόφαση.

10

Εύλογα επιτρεπτή είναι η απόφαση στην οποία ένα λογικό πρόσωπο θα μπορούσε να καταλήξει με τα στοιχεία που είναι ενώπιον της Διοίκησης, ανεξάρτητα αν ένα άλλο λογικό πρόσωπο μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετική απόφαση.

15

Η νομιμότητα και το εύλογο διοικητικής απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία ενώπιον της Διοίκησης στο χρόνο που λαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Η έκθεση του εκτιμητή της αιτήτριας, που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

20

3. Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα. Όλα τα σχετικά αντικειμενικά στοιχεία ήταν ενώπιον του Διευθυντή. Η αιτήτρια δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι ο Διευθυντής ενήργησε με πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα. Η απόφαση είναι αιτιολογημένη και λήφθηκε ύστερα από ορθή άσκηση της διακριτικής εξουσίας. Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο Διευθυντή.

25

Η προσφυγή απορρίπτεται με £150,- έξοδα.

30

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Panayiotou v. Republic (1986) 3(C) C.L.R. 2311,

35

Panayiotou v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 237,

Παπακωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2365,

Mazmanian v. Δημοκρατίας και Άλλου (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3361,

40

Hadjieraclis and Another v. Commissioner of Income Tax (1984) 3(A) C.L.R. 604,

Θουκυδίδη ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1150,

Μιχαήλ κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3083,

5 *Xiros v. Republic* (1985) 3(B) C.L.R. 971,

Charalambous v. Republic (1989) 3(A) C.L.R. 655,

Ieronymides v. Republic (1988) 3(C) C.L.R. 2657.

10

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων, με την οποία επιβλήθηκε στην αιτήτρια φόρος κεφαλαιουχικών κερδών £4.153,- για τη διάθεση δύο οικοπέδων.

15

Α. Παπαφιλίππου, για την Αιτήτρια.

20 Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25 ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια με την παρούσα προσφυγή ζητά την ακύρωση της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων (ο “Διευθυντής”), ημερομηνίας 23 Οκτωβρίου, 1987, με την οποία της επιβλήθηκε φόρος κεφαλαιουχικών κερδών £4,153.- για τη διάθεση δύο οικοπέδων.

30

Η αιτήτρια ήταν ιδιοκτήτρια δύο οικοπέδων στο Στρόβολο με αριθμούς εγγραφής D.266 και D.263.

35 Το οικόπεδο με αριθμό εγγραφής D.263, Τεμάχιο 256, Τμήμα D., Φύλλο Σχέδιο XXI/54.W.1, πωλήθηκε με πωλητήριο έγγραφο από την αιτήτρια στις 30 Μαρτίου, 1983, για £22,000.-.

40 Η πωλήτρια μέσω του συζύγου της, κ. Ανδρόνικου Νικολάου, εργολάβου οδοποιίας, εισπράξε μέχρι τις 19 Οκτωβρίου, 1983, σύμφωνα με αποδείξεις - φωτοαντίγραφα που δόθηκαν στο Διευθυντή με υπεύθυνη δήλωση από την αγοράστρια υπάρχουν στο φάκελο - £19,500.- έναντι του τιμήματος πωλήσεως.

Η αιτήτρια έχει δύο κόρες - τη Νικολέττα Νικολάου και την Έλε-

να Νικολάου. Στις 28 Δεκεμβρίου, 1983, μεταβίβασε το πιο πάνω οικοπέδο με δήλωση δωρεάς σε ιδανικά ίσα μερίδια στις κόρες της.

Στις 29 Μαρτίου, 1984, ο πατέρας Ανδρόνικος Νικολάου, ως πληρεξούσιος αντιπρόσωπος των κόρων του, μεταβίβασε το οικοπέδο που πωλήθηκε με έγγραφο στις 30 Μαρτίου, 1983, από τη σύζυγό του αιτήτρια στις δύο αγοράστριες και στον κ. Γεώργιο Χριστοδούλου, ύστερα από οδηγίες των αγοραστριών. 5

Το οικοπέδο με αριθμό εγγραφής D.266 πωλήθηκε από την αιτήτρια στις 27 Απριλίου, 1983, και δηλώθηκε ως τίμημα πώλησης το ποσό £24,500.-. Η αιτήτρια υπέβαλε δήλωση διάθεσης ακίνητης ιδιοκτησίας για το οικοπέδο με αριθμό εγγραφής D.266, στην οποία ανέφερε το ορθό προϊόν διάθεσης και δήλωσε αγοραία αξία στην ουσιώδη ημερομηνία 27 Ιουνίου, 1978, το ποσό των £22,000.- και £740 έξοδα. 10 15

Ο Διευθυντής με Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας στην αιτήτρια με ημερομηνία 29 Νοεμβρίου, 1983, αποδέχτηκε τη δήλωση της αιτήτριας αναφορικά με το προϊόν διάθεσης του οικοπέδου με αριθμό εγγραφής D.266, αλλά διαφοροποίησε την αγοραία αξία στις 27 Ιουνίου, 1978, σε £10,000.- και δεν παραχώρησε τα έξοδα £740.- που διεκδικήθηκαν, γιατί δεν παρουσιάστηκαν αποδεικτικά στοιχεία. 20

Για τη διάθεση του οικοπέδου με αριθμό εγγραφής D.263 η αιτήτρια δεν υπέβαλε δήλωση διάθεσης. Ο Διευθυντής με Ειδοποίηση Επιβολής Φορολογίας ημερομηνίας 15 Νοεμβρίου, 1985, δέχτηκε ως προϊόν διάθεσης το ποσό που δηλώθηκε στο έντυπο μεταβίβασης στο Κτηματολόγιο και καθόρισε αγοραία αξία του οικοπέδου στις 27 Ιουνίου, 1978, £10,000.-. 25 30

Η αιτήτρια υπέβαλε ενστάσεις για τις φορολογίες. Με τις ενστάσεις της αμφισβήτησε την αγοραία αξία του οικοπέδου με αριθμό εγγραφής D.266 στις 27 Ιουνίου, 1978. Αναφορικά με το οικοπέδο με αριθμό εγγραφής D.263 ισχυρίστηκε ότι η ίδια δεν έπρεπε να φορολογηθεί αλλά οι κόρες της στις οποίες δώρισε το οικοπέδο και πρόσθεσε: "εκείνες το επώλησαν για να μπορέσουν να συνεχίσουν τις σπουδές τους. Ουδεμία πώλησις εγένετο υπ' εμού και έτσι ουδέν κεφαλαιουχικό κέρδος προκύπτει". 35 40

Ο Διευθυντής με επιστολή κάλεσε την αιτήτρια να παρουσιάσει στοιχεία για υποστήριξη των ενστάσεών της.

5 Σχετικά με την αγοραία αξία στις 27 Ιουνίου, 1978, η αιτήτρια με επιστολή της, ημερομηνίας 16 Ιουλίου, 1985, ισχυρίστηκε ότι το 1977 οικόπεδο στην οδό Δημητρακοπούλου Αριθμός 7 στους Αγίους Ομολογητές δόθηκε από την ιδιοκτήτρια στην εταιρεία H.K.S. Building Construction Ltd., με αντιπαροχή δύο διαμερίσματα αξίας τότε £23,500.- και τα δύο. Ο Έφορος ερεύνησε την πληροφορία αυτή και βρήκε ότι ήταν αθεμελιώτη και ανυποστήρικτη.

10 Στις 4 Μαΐου, 1987, σε συνέντευξη με το Λειτουργό του Τμήματος κ. Τιμοθέου, η αιτήτρια δήλωσε ότι το οικόπεδο με αριθμό εγγραφής D.263 δωρήθηκε από την ίδια στις κόρες της στις 28 Δεκεμβρίου, 1983, και πωλήθηκε στη συνέχεια στις 29 Μαρτίου, 1984, τρεις μήνες μετά τη δωρεά. Ισχυρίστηκε ότι δεν έγινε πωλητήριο έγγραφο. Ο σύζυγός της κ. Ανδρόνικος Νικολάου ήταν γενικός πληρεξούσιος των παιδιών του, ενήργησε την πώληση και το τίμημα πωλήσεως κατατέθηκε στο λογαριασμό του στην τράπεζα για τις σπουδές των παιδιών. Οι κόρες της καμιά 15 άλλη διάθεση περιουσίας δεν έκαναν από το 1980, το χρόνο της έναρξης της ισχύος της εφαρμογής του περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου του 1980 (Αρ. 52/80). Ο κ. Ανδρόνικος Νικολάου δήλωσε στον ίδιο Λειτουργό ότι θα επανέλθει 20 με στοιχεία για να υποστηρίξει τα πιο πάνω.

25 Οι έρευνες του Εφόρου προς την κατεύθυνση των κκ. Τούλας Σταυρινίδη Λουκαΐδη, της αδελφής της και του κ. Γεώργιου Χριστοδουλίδη, τα πρόσωπα στα οποία μεταβιβάστηκε το οικόπεδο, έφεραν σε φως το πωλητήριο έγγραφο της 30ης Μαρτίου, 1983, και τις αποδείξεις εισπράξεως, με αριθμούς 270, 286, 293, 300, 507, 510, 511, 541, 549, που εκδόθηκαν από τον κ. Ανδρόνικο Νικολάου για πληρωμές μέχρι 19 Οκτωβρίου, 1983, συνολικού ποσού £19,500.- έναντι του τιμήματος αγοράς του οικοπέδου με αριθμό τεμαχίου 256.

35 Ο εμπειρογνώμονας εκτιμητής κ. Ματέας ετοίμασε έκθεση με την οποία υπολόγισε την αγοραία αξία των οικοπέδων αυτών στις 27 Ιουνίου, 1978, σε £10,000.- το καθένα. Χρησιμοποίησε την απευθείας συγκριτική μέθοδο. Ο Διευθυντής είχε υπόψη του και τη δήλωση ακίνητης ιδιοκτησίας που υπέβαλε η αιτήτρια με 40 βάση τον περί Φορολογίας Ακινήτου Ιδιοκτησίας Νόμο του 1980 (Αρ. 24/80), στην οποία δήλωσε ότι η αξία των πιο πάνω οικοπέδων ήταν την 1ην Ιανουαρίου, 1980, £14,000.-.

Ο Διευθυντής, μετά από την έρευνά του και με βάση τα στοιχεία τα οποία είχε ενώπιόν του, πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση, την

οποία κοινοποίησε με επιστολή ημερομηνίας 23 Οκτωβρίου, 1987. Απέστειλε δε στην αιτήτρια Ειδοποιήσεις Επιβολής Φορολογίας.

Παραθέτω αυτούσια την επιστολή ημερομηνίας 23 Οκτωβρίου, 1987:

"Αναφέρομαι στις ενστάσεις που υποβάλετε για τις φορολογίες κεφαλαιουχικών κερδών με αρ. 830001, 830002 και 840001 και σας πληροφορώ τα πιο κάτω:

1. Ο ισχυρισμός σας, ότι η πώληση του ακινήτου με αρ. εγγρ. D263 έγινε από τις κόρες σας Έλενα και Νικολέττα και όχι από εσάς την ίδια, δεν έγινε δεκτός, γιατί σύμφωνα με τα στοιχεία που έχω στα χέρια μου, φαίνεται καθαρά ότι η πώληση του πιο πάνω ακινήτου έγινε από εσάς, στις 30 Μαρτίου, 1983, με βάση πωλητήριο έγγραφο. Οι μετέπειτα πράξεις της δωρεάς του ακινήτου προς τις κόρες σας στις 28 Δεκεμβρίου, 1983, και η μεταβίβασή του προς τους αγοραστές, στις 29 Μαρτίου, 1984, σκοπό είχαν την μείωση του φόρου σας, γι' αυτό και αγνοούνται με βάση το άρθρο 36(1) των Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 4/78-164/87. Το κέρδος που προέκυψε από την πιο πάνω πώληση φορολογείται ολόκληρο στο όνομά σας.
2. Εξέτασα προσεκτικά τον ισχυρισμό σας ότι η αγοραία αξία των ακινήτων που διαθέσατε στις 27.4.83 και 30.3.83 με αριθμούς εγγραφής D266 και D263 ήταν κατά την 27.6.78 μεγαλύτερη από αυτή που έχω καθορίσει στις πιο πάνω φορολογίες και σας αναφέρω ότι με βάση τα στοιχεία που έχω στα χέρια μου και που αφορούν πωλήσεις άλλων παρομοίων ακινήτων στην ίδια περιοχή κατά το ίδιο περίπου χρονικό διάστημα, καθώς και άλλους παράγοντες που έχω υπόψη μου ότι επηρεάζουν την αγοραία αξία της ακίνητης ιδιοκτησίας, κατέληξα στο συμπέρασμα ότι η εκτίμησή μου είναι κανονική και δεν μπορώ να την αλλάξω.

Οι λόγοι που προβάλλονται για ακύρωση της πιο πάνω απόφασης είναι:

1. Η διάθεση του οικοπέδου D.263 δεν έγινε από την αιτήτρια και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε φορολογία κεφαλαιουχικών κερδών.
2. Ο Διευθυντής ενήργησε με πλάνη περί το νόμο και τα πράγματα, και

3. Ο καθορισμός της αγοραίας αξίας των οικοπέδων στις 27 Ιουνίου, 1978, δεν ήταν εύλογα επιτρεπτός στο Διευθυντή.

5 Για υποστήριξη του πρώτου λόγου παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο ένορκες δηλώσεις των δύο κόρων, στις οποίες επισυνάφθηκαν βεβαιώσεις της Κυπριακής Λαϊκής Τράπεζας Λτδ., ημερομηνίας 8 Νοεμβρίου, 1989, ότι ο πατέρας τους έμβασε με ταξύ των ετών 1982 και 1984 της μίας και 1983 και 1987 της άλλης ποσά £7,088.- και £3,375.- για δίδακτρα και £14,171.- και 10 £2,154.- για συντήρηση, αντίστοιχα. Οι ένορκες δηλώσεις δεν είχαν τεθεί ενώπιον του Διευθυντή και εν πάση περιπτώσει το περιεχόμενό τους δεν είναι σύμφωνο με τα καταλυτικά στοιχεία του πωλητηρίου εγγράφου και των αποδείξεων που εξέδωσε ο πατέρας για την εισπραξη των £19,500.- έναντι του τιμήματος 15 πωλήσεως πριν τη "δωρεά - μεταβίβαση" στις κόρες του.

20 Το Άρθρο 33(1) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1987 (ο Νόμος 159/88 και ο Νόμος 196/89 θεσπίστηκαν μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και εν πάση περιπτώσει δεν έχουν καμιά επιρροή στην έκβαση της παρούσας προσφυγής), προβλέπει:

25 "33.- (1) Οσάκις ο Διευθυντής κρίνη ότι αναφορικώς προς φορολογικόν τι έτος το αντικείμενον φόρου οιουδήποτε προσώπου μειούται εκ πράξεων αίτινες, κατά την γνώμην αυτού, δεν είναι γνήσιαι ή είναι εικονικαί, δύναται να αγνοήση οιοανδήποτε τοιαύτην πράξιν και να φορολογήση τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα επί του ορθού αντικειμένου φόρου."

30 Το πιο πάνω άρθρο, που πριν το Νόμο 164/87 είχε αριθμό 36, εφαρμόζεται σε όλες τις φορολογίες. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Panayiotou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 231· *Panayiotou v. Republic* (1989) 3(A) C.L.R. 237· *Βέρα Παπακωνσταντίνου ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων* (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2365 και *Angele Mazmanian ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω 1. Υπουργού Οικονομικών, 2. Διευθυντού Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων* (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3361).

40 Στην υπόθεση *HjiEraelis and Another v. The Commissioner of Income Tax* (1984) 3 C.L.R. 604, στις σελ. 611-612 ειπώθηκε:-

"The respondent is empowered by law to disregard any

transaction which, in his opinion, is artificial or fictitious and assess the persons concerned on the proper object of the tax. 'Artificial' and 'fictitious' have no definition but hardly anyone is needed. It is for the respondent to determine from his findings of primary fact the further fact whether there was an act which was not real, an act without any commercial or business purpose apart from a tax advantage. The primary facts are not in dispute. It is then for the Commissioner to draw the inferences from the primary facts. This Court will interfere with the inference of fact only in a case where it is insupportable on the basis of the primary facts so found after due inquiry - (*Furniss (Inspector of Taxes) v. Dawson and related appeals* [1984] S.T.C. 153-167)."

Με βάση τα ενώπιον του Δικαστηρίου στοιχεία, η απόφαση του Διευθυντή ότι η πράξη της δωρεάς από την αιτήτρια στις κόρες της στις 28 Δεκεμβρίου, 1983, ήταν εικονική, δεν ήταν γνήσια και σκοπό είχε να μειώσει το φόρο της αιτήτριας, όχι μόνο ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτόν, αλλά ήταν και η μοναδική απόφαση στην οποία μπορούσε ένα λογικό πρόσωπο να καταλήξει. Η συμφωνία πώλησης έγινε στις 30 Μαρτίου, 1983. Το ποσό των £19,500.- εισπράχθηκε πριν τη δήλωση δωρεάς προς τις κόρες. Η δήλωση πώλησεως από τον πληρεξούσιο πατέρα στις αγοράστριες έγινε για εκτέλεση της σύμβασης πώλησης της 30ης Μαρτίου, 1983. Οι κόρες edικαιοούνται σε εξαίρεση από φορολογήσιμο κέρδος £5000.- η κάθε μια, γιατί δεν είχαν κάμει καμιά άλλη διάθεση ιδιοκτησίας (Άρθρο 5(1)). Διάθεση, όπως ορίζεται στο Άρθρο 10, περιλαμβάνει πώληση και συμφωνία πώλησης.

Αναφορικά με την αγοραία αξία στις 27 Ιουνίου, 1978, ο Διευθυντής έκαμε τη δέουσα έρευνα. Η αιτήτρια παρουσίασε στο Δικαστήριο εκτίμηση από άλλο εκτιμητή. Η εκτίμηση των γεγονότων ανήκει στο Διευθυντή και το Δικαστήριο τότε μόνο επεμβαίνει, αν υπάρχει πλάνη περί τα πράγματα ή το νόμο, ή η Διοίκηση υπερβαίνει τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, με το νόημα ότι η διαπίστωση των γεγονότων δεν είναι εύλογα επιτρεπτή με βάση τα ενώπιον της στοιχεία. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Αγνή Αλέξη Θουκυδίδη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1150).

Το Δικαστήριο συνήθως δεν επεμβαίνει στην εκτίμηση των γεγονότων από τη Διοίκηση αν η εκτίμηση είναι εύλογα επιτρεπτή σε αυτή και υπάρχουν στοιχεία ενώπιόν της που να υποστηρίζουν την προοβαλλόμενη απόφαση.

Εύλογα επιτρεπτή είναι η απόφαση στην οποία ένα λογικό

πρόσωπο θα μπορούσε να καταλήξει με τα στοιχεία που είναι ενώπιον της Διοίκησης, ανεξάρτητα αν ένα άλλο λογικό πρόσωπο μπορούσε να καταλήξει σε διαφορετική απόφαση. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Ανδρέα Μιχαήλ και Άλλη ν. Κυπριακής Δημοκρατίας, μέσω 1. Υπουργού Εσωτερικών, 2. Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων* (1989) 3(E) Α.Α.Δ. 3083)

5 Η νομιμότητα και το εύλογο διοικητικής απόφασης κρίνεται με βάση τα στοιχεία ενώπιον της Διοίκησης στο χρόνο που λαμβάνεται η προσβαλλόμενη απόφαση. (Βλ. *Xiros v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 971, *Andreas Charalambous and The Republic of Cyprus*, (1989) 3(A) C.L.R. 655· *Athinoulla Th. Ieronymides v. The Republic of Cyprus* (1988) 3(C) C.L.R. 2657 και *Angele Mazmanian* (ανωτέρω).) Η έκθεση του εκτιμητή της αιτήτριας, που παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη.

10 Η προσβαλλόμενη απόφαση λήφθηκε ύστερα από δέουσα έρευνα. Όλα τα σχετικά αντικειμενικά στοιχεία ήταν ενώπιον του Διευθυντή. Η αιτήτρια δεν ικανοποίησε το Δικαστήριο ότι ο Διευθυντής ενήργησε με πλάνη περί το νόμο ή τα πράγματα. Η απόφαση είναι αιτιολογημένη και λήφθηκε ύστερα από ορθή άσκηση της διακριτικής εξουσίας. Η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο Διευθυντή.

25 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει. Απορρίπτεται.

Η αιτήτρια να πληρώσει £150.- έξοδα στους καθ' ων η αίτηση.

• 30 *Η προσφυγή απορρίπτεται με £150,- έξοδα.*